

der af Udvalget rettet en Forespørgsel til Indenrigsministeriet om, hvorledes Konstitutionshonoraret for Overpostinspektøren var beregnet, og Svaret viste da, at Beregningen af dette Konstitutionshonorar ikke var lovmedholdelig. Efter den sædvanlige Fortolkning af den paagældende Bestemmelse i Loven af 26. Marts 1870 § 6 vilde Konstitutionshonoraret være at fastsætte til 5,150 Kr. Men da den paagældende Kontorchefslønning med Alderstillæg var 5,500 Kr., vilde det kun være naturligt, at Honoraret sattes højere. Der burde derfor have været søgt Bevilling dertil paa samme Maade, som Finansministeren under ganske tilsvarende Omstændigheder som de nævnte søger en saadan Bevilling til den Embedsmand, der er konstitueret i Kontorchefsposten. Indenrigsministeren har sat Honoraret til 5,900 Kr., medens den paagældende, hvis han udnævntes til Overpostinspektør i Henhold til Etatslønningslovens § 17, kun vilde faa 5,604 Kr. Det er under Hensyn hertil, at Udvalget har ment det rettest, at Honoraret sattes til dette Beløb i Overensstemmelse med det Forslag, der er fremsat af Finansministeren og tiltraadt af Udvalget for den konstituerede Kontorchefs Vedkommende. Imidlertid lægger Udvalget i Realiteten ingen Vægt paa den saaledes opstaaede Difference. Under Hensyn til, at Konstitutionen omfatter begge overpostinspektørembederne, finder ogsaa Udvalget det særdeles rimeligt, at Honoraret er sat noget højere end efter sædvanlig Beregning, og Udvalget ønsker paa ingen Maade, at den højtærede Minister, der har truffet Aftale med den konstituerede om et Honorar af 5,900 Kr., skal blive ude af Stand til at holde den Aftale. Udvalget er derfor villigt til at tage Ændringsforslaget tilbage.

Udvalget ønsker imidlertid, at der her skal gøres nogle Bemærkninger angaaende selve Spørgsmaalet om en midlertidig Ordning af Postinspektionen, angaaende hvilken Udvalget har haft Samraad med Ministeren, og som Udvalget, støttet paa Ministerens egen Fremstilling af Forholdene, finder lidet heldig. Postinspektørerne har i de sidste 5 Aar haft en forbausende Udvikling. Efter at man fra Midten af det forrige Aarhundrede indtil Aaret 1908 har kunnet nøjes med 2 Postinspektører, hvem man endog i Tidsrummet fra 1874 til 1889 havde overdraget en stor Del af de Direktionsforretninger, som nu henhører under Generaldirektoratet for Postvæsenet, og som, bortset fra den

nævnte Periode, nøjedes med en enkelt Medhjælper, lykkedes det ved Etatslønningsloven at faa de 2 Postinspektører omdøbt til Overpostinspektører og faa dem udstyret med hver 2 Fuldmægtige. Støttet paa Etatslønningslovens Klassesystem, der i høj Grad har tjent Avancementstrangen indenfor Etaterne, lykkedes det ved Finansloven for 1910—11 at faa de 2 Fuldmægtige, en i hvert Postinspektorat, skudt op i en højere Lønningsklasse under Titel af Postinspektør. Denne Udvikling fortsattes allerede paa Finansloven for 1911—12, idet nu ogsaa Andenfuldmægtigen i hvert Postinspektorat fik Titel og Løn som Postinspektør, medens der samtidig ansattes en ny Fuldmægtig i hvert Distrikt. I Løbet af 3 Aar udviklede de 2 Postinspektører med hver en Ekspedient sig saaledes til 2 Overpostinspektører, 4 Postinspektører og 2 Fuldmægtige. Denne betydningsfulde Udvikling skete som antydet ikke ved særlig Organisationslov, men ved Finanslove, og til Dels ved Ændringsforslag til disses tredje Behandling. Jeg skal henvise til Rigsdagstidenden for 1909—10, Tillæg A. Sp. 503—04, Rigsdagstidenden for 1910—11, Tillæg B. Sp. 945—46 og Sp. 1013—16, jfr. Folketingstidenden for 1910—11, Sp. 5336—37. Denne Udvikling vakte Finanslovkommissionens Opmærksomhed og foranledigede en Forespørgsel fra Kommissionen til Indenrigsministeriet, om det ikke vilde være muligt, at man her begrænsede sig noget, og der henkastedes bl. a. den Tanke, om ikke selve Overpostinspektørstillingen kunde nedlægges og Forretningerne henlægges til 4 selvstændige Inspektører med hver sit Distrikt. I sit Svar herpaa, der findes trykt i Bilagene til Finanslovkommissionens Betænkning, I. Pag. 137, afviste Indenrigsministeriet i Virkeligheden ikke ganske denne Tanke, men erkendte endog, at det var muligt, at Tilsynet med Posthusene ved Indførelsen af en Ændring som den omhandlede vilde kunne udføres noget mere intensivt, i alt Fald hvad Inspektionernes Hyppighed angaar. Men man vilde dog helst opretholde det vidtløftigere System, og man udtalte blandt andet en Frygt for, at Følgen af den tænkte Ændring skulde blive en yderligere Centralisering i Generaldirektoratet af Postvæsenets Administration.

Den Skrivelse, hvori dette staar, er dateret 9. September 1910. Det vakte derfor nogen Overraskelse i Finansudvalget, da dette under 2. Februar 1912, kun 16 Maaneder senere, modtog en Skrivelse